

راحت بنویسیم

راحت بخوانیم

علی اکبر زین العابدین

نقاشی از عرفان عبدالرّازاق

نامه‌های صمیمی

می خواهم نویسنده شوم

سلام. من در کلاس اوّل راهنمایی درس می‌خوانم. ولی هنوز نتوانسته‌ام رشد دانش‌آموز را فراموش کنم... دوست دارم برای بچه‌های کوچک‌تر از خودم داستان بنویسم. وقتی خودم پارسال در دوره‌ی ابتدایی بودم، از داستان‌های رشد دانش‌آموز خیلی لذت می‌بردم. حالا من هم می‌خواهم بچه‌ها از داستان‌های من لذت ببرند. می‌خواهم در آینده نویسنده شوم.

فاطمه فارسی - اوّل راهنمایی - روستای ده پیاز (استان همدان)

روزنامه دیواری ساسانیان

بر اساس یکی از مطالب رشد دانش‌آموز
سید امیر مسعود هاشمی - پنجم ابتدایی - تهران

نامه‌ای به کودک فلسطینی

دوست عزیزم که در کشور فلسطین زندگی می‌کنی. سلام... من می‌دانم که تو غمگین هستی. به خاطر همین، نامه‌ای به تو نوشته‌ام تا بدانی ما ایرانی‌ها به فکر شما هستیم. خواستم بگوییم هر طور که شده درست را بخوان. به خدا توکل کن. من برایت آرزوی موفقیت و پیروزی دارم. مهدی پور گنجی - چهارم ابتدایی - قم

در پیاده رو

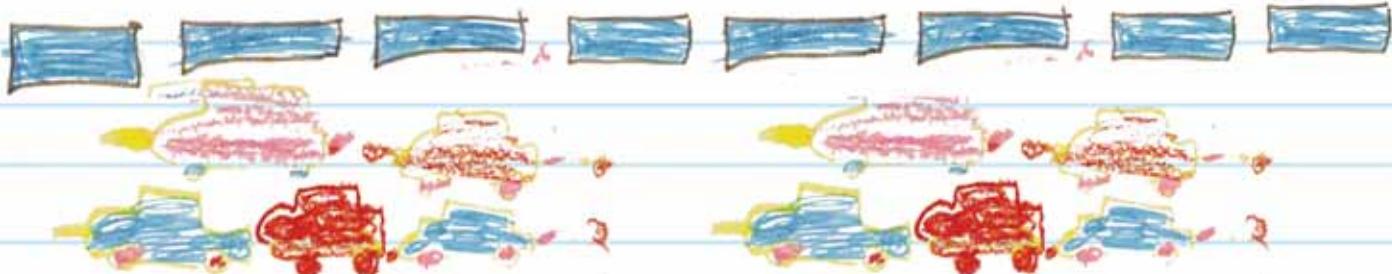
در پیاده رو
صبح ها و شب ها همیشه
خیابان ها شلوغ اند
فروشگاه محله‌ی ما

بسته های نوشابه ها را توی پیاده رو می گذارد
من می گویم: مگر این جا نوشابه رو است؟!

آی آقای موتورسوار!
جای تو، تو خیابان است
مگر اسم این جا پیاده رو نیست؟

الهه بخشی - پنجم ابتدایی - عشق آباد (استان یزد)

نقاشی از پویا پاک خصال

خواب بی موقع

هوا سرد شده بود. من و دوستانم که برگ هایمان ریخته بود، به خواب رفتیم. چند وقت بعد، من با قلقک خورشید بیدار شدم. هر چه خواستم درخت گیلاس را هم بیدار کنم، بیدار نشد. دیگر همه‌ی درختان باع بیدار شده بودند. ولی گیلاس انگار نه انگار. همه داشتند برای آمدن بهار آمده می شدند. خورشید با مهریانی ما را گرم می کرد. بعد از چند روز که من و دوستانم پر از شکوفه های خوش عطر شده بودیم، با هم تصمیم گرفتیم کاری کنیم که درخت گیلاس بیدار شود. اما باز هم نشد. کم کم شکوفه های ما تبدیل به میوه شد. من پُر شده بودم از بادام. مرد با غبان هم شاد بود. ولی ما از این که درخت گیلاس خواب بود، ناراحت بودیم.

یک روز با غبان با اره و تبر به درخت گیلاس نزدیک شد. ما از ترس بر خود لرزیدیم. هر چه درخت گیلاس را صدا زدیم، فایده‌ای نداشت. بله، درخت گیلاس وقتی بیدار شد که دیگر دیر شده بود. او از درد بریده شدن به خود می پیچید و فریاد می زد:
«من بیدارم... من بیدارم...»
اما دیگر دیر شده بود.

مهرنوش رحیم زاده - چهارم ابتدایی - بافت کرمان

نقاشی از حسین بریم نژاد

